

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته سید قاسم)
۱۳ دسمبر ۲۰۱۴

وضعیت زندگی زحمتکشان افغانستان بدتر شده می رود

زحمتکشان که منظور طبقات کارگر، دهقان و سایر زحمتکشان مثل کسبه کاران، معلمان، داکتران، انجیران و دیگر تهیدستان تحت ستم های گوناگون می باشد، در جامعه ای که طبقاتی است و در آن تجاوزگران خارجی حکم می راند، زندگی دوزخ آسا را می گذراند و قربانیان اصلی هر نوع ستم و تجاوز می باشند.

در کشوری که طبقات چپاولگر نوکر و مزدور ستمگران خارجی باشند، زحمتکشان ما تحت دو ستم خشن قرار دارند، یکی ستم همین طبقات چپاولگر است که روز تا روز خوشبختی زحمتکشان را می گیرد و زحمتکشان را به طور بیرحمانه چپاول می کنند و دیگری ستم نیروهای نظامی خارجی است که زحمتکشان را می کشند و خانه های شان را بمبارد می کنند.

در حال حاضر سرمایه داران، فئودالان و تاجران چپاولگر در دو جناح (طالب و دولتمدار) عملاً مزدوران خارجی های ستمگر هستند که هر دو جناح در کنار نیروهای خارجی به نام های گوناگون بر زحمتکشان تهیدست ما ستم روا می دارند و همین ستم است که با گذشت هر روز زندگی زحمتکشان کشور ما را تیره و تار و فلاکت بار ساخته است.

نهاد بین المللی گلوب در تازه ترین سروی اش گزارش کرده است که وضعیت زندگی افغان ها در سال ۲۰۱۴ میلادی نسبت به سال گذشته میلادی ناگوارتر شده است. بر اساس این سروی از هر ده نفر افغان زحمتکش زندگی شش آن با دشواری بیشتر همراه شده است. سروی نهاد بین المللی گلوب نشان می دهد که ۶۸ درصد روستائینان و ۴۹ درصد شهرنشینان با فقر اقتصادی زندگی می کنند.

اگر همین سروی را اساس قرار بدهیم، در حالی که آمار این سروی فقر اقتصادی زحمتکشان را بسیار کمتر از رقم حقیقی آن نشان می دهد، به خوبی می توانیم درک کنیم که زندگی طبقات زحمتکش کشور ما زیر اشغال و تجاوز و دولتی که مدافع زحمتکشان نباشد، با گذشت هر روز با رنج و دشواری و فلاکت بیشتر همراه شده است. اینک که بیشتر از سیزده سال است که کشور ما به وسیله نیروهای متجاوز غربی اشغال شده است و طالبان جنایت و کشتار می کنند، مردم ما به جز طمع تلخ کشتار، اسارت و فقر بیشتر اقتصادی چیزی از این «مبارزه برای دموکراسی» و «مبارزه برای حقوق بشر و مردم افغانستان» و «جنگ علیه اشغالگران کافر» ندیده است و دیده هم نمی توانند، زیرا هر دو طرف علیه زحمتکشان هستند و به جز از کشتار زحمتکشان وظیفه دیگری نمی شناسند.

طبقات زحمتکش افغانستان که اینک زیر ساطور ستم های گوناگون تکه تکه می شوند، فقط و فقط با همبستگی و اتحاد و با فکر نوی که افغانستان را کشور آزاد و دموکراتیک و بدون استثمار و استعمار بخواد، می توانند به رفاه و آسایش برسند و روز تا روز فاصله های فقر را کمتر نموده، خود حاکم خود باشند.